

سعدی در شیراز زاده شد. پدرش در دستگاه دیوانی اتابک سعد بن زنگی، فرمانروای فارس شاغل بود

سعدی هنوز کودک بود که پدرش در گذشت. در دوران کودکی با علاقه زیاد به مکتب می‌رفت و مقدمات علوم را می‌آموخت. هنگام نوجوانی به پژوهش و دین و دانش علاقه فراوانی نشان داد. اوضاع نابسامان ایران در پایان دوران سلطان محمد خوارزمشاه و بخصوص حمله سلطان غیاث‌الدین، برادر جلال‌الدین خوارزمشاه به شیراز (سال ۶۲۷) سعدی را که هوایی جز کسب دانش در سر نداشت بر آن داشت دیار خود را ترک نماید. سعدی در حدود ۶۲۰ یا ۶۲۳ قمری از شیراز به مدرسه نظامیه بغداد رفت و در آنجا از آموزه‌های امام محمد غزالی بیشترین تأثیر را پذیرفت (سعدی در گلستان غزالی را «امام مرشد» می‌نامد). غیر از نظامیه، سعدی در مجلس درس استادان دیگری از قبیل شهاب‌الدین عمر سهروردی نیز حضور یافت و در عرفان از او تأثیر گرفت. این شهاب‌الدین عمر سهروردی را نباید با شیخ اشراق، یحیی سهروردی، اشتباه گرفت. معلم احتمالی دیگر وی در بغداد ابوالفرج بن جوزی (سال درگذشت ۶۳۶) بوده‌است که در هویت اصلی وی بین پژوهندگان (از جمله بین محمد قزوینی و محیط طباطبایی) اختلاف وجود دارد.

پس از پایان تحصیل در بغداد، سعدی به سفرهای گوناگونی پرداخت که به بسیاری از این سفرها در آثار خود اشاره کرده‌است. در این که سعدی از چه سرزمین‌هایی دیدن کرده میان پژوهندگان اختلاف نظر وجود دارد و به حکایات خود سعدی هم نمی‌توان چندان اعتماد کرد و به نظر می‌رسد که بعضی از این سفرها داستان‌پردازی باشد (موحد ۱۳۷۴، ص ۵۸). زیرا بسیاری از آنها پایه نمادین و اخلاقی دارند نه واقعی. مسلم است که شاعر به عراق، شام و حجاز سفر کرده است [نیازمند منبع] و شاید از هندوستان، ترکستان، آسیای صغیر، غزنین، آذربایجان، فلسطین، چین، یمن و آفریقای شمالی هم دیدار کرده باشد.

سعدی در حدود ۶۵۵ قمری به شیراز بازگشت و در خانقاه ابوعبدالله بن خفیف مجاور شد. حاکم فارس در این زمان اتابک ابوبکر بن سعد زنگی (۶۲۳-۶۵۸) بود که برای جلوگیری از هجوم مغولان به فارس به آنان خراج می‌داد و یک سال بعد به فتح بغداد به دست مغولان (در ۴ صفر ۶۵۶) به آنان کمک کرد. در دوران ابوبکر بن سعد بن زنگی شیراز پناهگاه دانشمندی شده بود که از دم تیغ تاتار جان سالم بدر برده بودند. در دوران وی سعدی مقامی ارجمند در دربار به دست آورده بود. در آن زمان ولیعهد مظفرالدین ابوبکر به نام سعد بن ابوبکر که تخلص سعدی هم از نام او است به سعدی ارادت بسیار داشت. سعدی بوستان را که سرودنش در ۶۵۵ به پایان رسید، به نام بوبکر سعد کرد. هنوز یکسال از تدوین بوستان نگذشته بود که در بهار سال ۶۵۶ دومین اثرش گلستان را بنام ولیعهد سعد بن ابوبکر بن زنگی نگاشت و خود در دیباچه گلستان می‌گوید. هنوز از گلستان بوستان یقینی موجود بود که کتاب گلستان تمام شد

WWW.ERMESPC.COM

دانلود نرم افزار و آموزش کامپیوتر - بخش های متنوع

اس ام اس ، گالری عکس ، آهنگ ، فیلم و